

Dvanáctiletý Ježíš v chrámě

Vyprávění o dvanáctiletém Ježíšovi v chrámě je jedinou biblickou zprávou o Ježíšově dětství (kromě narození). Celá událost je zaznamenána jasně a střízlivě. Starověký svět byl plný různých náboženství a v nich se to jen hemžilo příběhy o zázračných a božských dětech. Nic takového nám Bible neříká. Ježíš Kristus je plný člověk i plný Bůh. Staré křesťanské vyznání praví, že nám byl ve všem podobný kromě hříchu. Nespádl z nebe jako hotový člověk, ale vyrůstal, vyžíval od dětství po dospělého muže. Měl pozemské rodiče a vztah k nim, který asi nebyl vždy jednoduchý, protože rodiče mu nemohli vždy dobře porozumět. Vyrůstal však obklopen jejich láskou a jistě pro něho dělali to nejlepší, co mohli. Byli to židé, a tak Ježíš rostl ovlivňován zvyklostmi a tradicí židovského lidu. Jeho zbožnost určovaly posvátné knihy starého zákona, jeho duchovní svět byl formován Mojžíšovými příkazy, prorockými vizemi a žalmovými modlitbami. Ježíšův svět byl plný obrovské moudrosti, nastřádané generacemi učených rabínů. V takovém náboženském prostředí Ježíš prožíval své dětství, chodil do školy, učil se, pomáhal rodičům při práci. Byl poslušné dítě, určitě nechtěl rodičům dělat žádné starosti a trápení.

A přece – najednou při cestě z Jeruzalémského chrámu zpět domů Ježíš není mezi ostatními dětmi. Nedělá to, co se od něho očekává. Marie s Josefem se domnívají, že se ztratil. Pochopitelně mají o něho strach. My však už dnes víme, že se Ježíš neztratil. Započal vlastní cestu podle svého srdce a podle Božího hlasu, který uslyšel jen on sám. Četli jsme, že seděl v chrámu mezi rabíny a kladl jim otázky. Zároveň na tyto otázky i odpovídal. Zřejmě chtěl učitele zákona přivést k hlubšímu zamyšlení nad náboženskými texty a k lepšímu pochopení toho, co jim chce Bůh prostřednictvím Písma sdělit. Ježíš musel být tam, kde jde o věc jeho Otce. Rodiče jeho slovům nerozuměli, ale vyplývá z nich, že dvanáctiletý Ježíš si byl plně vědom svého spojení s Bohem a začíná si uvědomovat, kde je jeho místo a jaké je jeho poslání. Hned na začátku Lukášova evangelia je nám několikrát sděleno, že Ježíš je také Bůh. V první kapitole Anděl říká Marii, že Ježíš je Boží Syn. Ve druhé kapitole vůbec poprvé promlouvá sám Ježíš a svojí řečí potvrzuje, že Bůh je jeho Otec. Ve třetí kapitole při Ježíšově křtu se ozývá z nebe hlas a říká: „Ty jsi můj milovaný Syn.“ Nemusíme vědět víc o Ježíšově dětství. Stačí, když víme, že Ježíš Kristus – Ježíš Nazaretský spoléhal na Boha, hovořil s lidmi a učil je žít tak, aby se dotkli Božího království a jednou do něho vstoupili. Nemusíme vědět všechno. Hlavně když víme, koho máme následovat. Amen.